

Τ Ω Ν

ΚΟΙΝΩΦΕΛΩΝ ΓΝΩΣΕΩΝ.

(ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΒΑΣΙΑ ΔΙΑΤΑΓΗΝ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΟΜΕΝΗ ΥΠΟ Δ. ΑΝΣΕΛΜΟΥ.)

Ἄριθ. 23.

1838.

(Δεκεμβρίου.)

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

ΔΗΜ. ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ. Συνέχεια τοῦ περὶ παιδαγωγία; ἀρθρου. — ΦΥΣΙΚΗ. Περί δένδρων ὡς ἀλεξικεραύνων. — ΥΓΙΕΙΝΗ. Περί ἀνάγκης δευτέρου ἐμβολιασμοῦ. Ἱστορία τῆς δαμαλίδος. — ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ. Περί ἐκδόσ. Ἐφημερ. εἰς Περσίαν. Περί αὐτοχθόνων φυλῶν τῆς Ἀμερικῆς. — ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ. Περί τῶν κατὰ διαφόρους τῆς Εὐρώπης τόπων; φόρων καὶ κατοίκων. — Πίναξ τῶν πρωτίτων Ἀσιατ. δυνάμεων — Ἀναλογία τῶν Ἐφημερ. πρὸς τοὺς κατοίκους. — ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ. Διατήρησις τῶν οἰκοδομικῶν ξύλων. — ΕΠΙΣΤΗΜ. ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧ. ΑΓΓΕΛΙΑΙ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Π Ε Ρ Ι Π Α Ι Δ Α Γ Ω Γ Ι Α Σ.

(Συνέχεια καὶ τέλος.)

Ἄν τις ἤθελε νὰ μᾶς ἀντιθέσῃ, ὅτι ἡ δημόσιος ἐκπαίδευσις δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπεκταθῇ παραδείγματος χάριν ἐπὶ τῆς πολυτελείας καὶ δαπανηρότητος, ἐπὶ τῆς λαχνείας καὶ τῆς οἰνοφλυγίας, ἢ ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς σωματικῆς ῥυπαρότητος κτλ. κτλ. χωρὶς νὰ ἀπαντήσῃ ἀνυπερβλήτους δυσκολίας, ὁ τοιοῦτος ἂς μὴ λησμονήσῃ, ὅτι ἡ πολιτεία ὡς διδάσκαλος μάλιστα πρέπει νὰ στερεώσῃ ὅλας τὰς ἀρχάς της· μεθωδικὴν δηλαδὴ φρόνησιν νὰ προχωρῇ κάμνουσα πρῶτον μὲν μετρίας βαθμηδὸν δὲ αὐξανούσας ἀπαιτήσεις, καὶ ὅτι ἐν γένει πρέπει νὰ μεταχειρίζεται ὄχι μόνον τὴν αὐστηρότητα τοῦ παιδευτοῦ, ἀλλὰ καὶ τὸ νήπιον τοῦ φιλοστόργου καὶ εὐσυμπαθοῦς πατρὸς πάντων, ὄντος μάλιστα ἐτοίμου νὰ προαφαιρῇ ἀπὸ τὸ μέσον κατὰ δύναμιν τὰ ἐπιπροσθούντα εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἐφαρμογῆς τῆς θελήσεώς του ἐμπόδια· διότι ἡ πολιτεία, ὡς τοιαύτη, ἔχει ὀλοτελῶς εἰς χεῖράς της τὴν μεγάλην ταύτην ῥοπὴν ἐπὶ τῆς ἀνθρωπίνης θελήσεως τὴν συνισταμένην εἰς τὰς μὲ φρόνησιν παρεχομένας ποικίλας ἀμοιβάς καὶ διακρίσεις, καὶ ἐνθυμουμένη τὴν ἀμοιβαίαν ἐπιβρόχην τῶν ἠθῶν ἐπὶ τῶν νόμων, καὶ τῶν νόμων ἐπὶ τῶν ἠθῶν, καὶ τὴν ἐνδόμυχον συνάφειάν των, θέλει μεταχειρίζεσθαι σύνεσιν καὶ περίσκεψιν διὰ νὰ μὴ ἐκδίδῃ νόμον μὴ σφριζόμενον ἀσφαλῶς

εις τὰ ἀπὸ τὴν παιδείαν τῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς σχολῆς ἀποκτώμενα ἀρμόδια ἦθη, καὶ διὰ τοῦτο μὴ δυνάμενον νὰ εἰσαχθῆ εἰς τὸν βίον· μάλιστα, ὅταν ἡ πολιτεία πραγματικῶς νομοθετῆ, δὲν θέλει νομοθετῆ εἰς ἑαυτῆς, χωρὶς νὰ χορηγῆ εἰς τοὺς νόμους τῆς πρὸς βοήθειαν καὶ υπεράσπισιν των τὸ δίκαιον τοῦ ὀρθοῦ λόγου καὶ τοῦ ἀνθρωπισμοῦ, προτάττουσαν αὐτῶν, ὡς ὁ Πλάτων (*) ὁ μέγας πολιαγωγὸς θέλει, ἠθικὰ τινὰ προοίμια. Καὶ δὲν ἀπαιτεῖ μάλιστα ἀπὸ τοὺς ιδιώτας, ὅ,τι ἀπῆλθον καὶ ἐλάβανον ἀπ' αὐτοὺς ἡ Σπάρτη, αἱ Ἀθήναι καὶ αἱ ἑλευθερουπόλεις τοῦ Μεσαιῶνος, αἱ ὁποῖαι εἰς τὴν μονομερῆ ἑλευθερίαν τοῦ ὅλου ἀφωσιωμένοι, διέταττον καὶ πραγματικῶς ἐπετύγγανον ὑπὲρ αὐτῆς τὴν θυσίαν τῆς ιδιωτικῆς θελήσεως καὶ τῶν ιδιωτικῶν ἡδονῶν εἰς τοσοῦτον βαθμὸν, ὥστε ἡ πολιτεία μας ἤθελε νομίσει ἀπάνθρωπον καὶ κατ' εὐθειαν ἐναντίον τοῦ προορισμοῦ τῆς νὰ πράξῃ παρόμοιον τι σήμερον· αὕτη ἀπαιτεῖ μόνον ἐξ ἐναντίας ὅ,τι ἀναπτύσσει τὴν ἀληθινὴν ἠθικὴν θέλησιν τοῦ ιδιώτου, καὶ βοηθεῖ αὐτὸν ἐπὶ σωτηρίᾳ καὶ εὐδαιμονίᾳ, ἵνα καταντήσῃ εἰς τὴν πλήρη ἀνθρωπίνην του ἀξίαν.

Πολιαγωγία δὲ μὲ τοιαύτην ἔκτασιν καὶ τοιαύτην ἐνεργείας σφαίραν, περιέχουσα ἐν ἑαυτῇ ὅλα τὰ μεγαλύτερα καὶ μικρότερα προβλήματα τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς πολιτείας, πραγματοποιεῖ ἐκεῖνο ὅπου ἐφαίνετο ἕως τῶρα εἰς τοὺς πολλοὺς ὡς χίμαιρα· εἴτε, διὰ νὰ ἀναφέρωμεν ὀλίγα μόνον τινὰ ἀπὸ τὰ πολλὰ, κατὰ τῶν ὁποίων αἱ πολιτεῖαί μας διηνεκῶς μὲν, ἀλλὰ μὲ ἀποτυχίαν πολεμοῦσι· διὰ ποίου ἄλλου τρόπου, εἰμὴ δι' αὐτῆς, εἶναι δυνατὸν νὰ ἐκριζώσωμεν τὰς ἀκόμη καὶ σήμερον, ὡς ἀναγκαῖον κακὸν θεωρουμένας, προνομίουχους οἰκίας τῆς ἀσελείας; Ἡ γενικώτερον· διὰ ποίου ἄλλου τρόπου δύνανται νὰ ἐλαττωθῶσιν ἐπὶ τὸ μᾶλλον καὶ νὰ ἀφανισθῶσιν ὅλα τὰ πλημμελήματα καὶ κακουργήματα τῶν ιδιωτῶν; διότι καὶ ἡ πολιτεία καὶ αἱ ὑπ' αὐτὴν τάξεις καὶ τὰ σωματικά ἔπρεπε κατὰ λόγον ὀρθὸν τοῦ μέτρου τῆς ἐνεργείας των νὰ λάβωσι καὶ τὴν εὐδύνην αὐτῶν ἐφ' ἑαυτῶν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἦττον· καὶ ὁπόσῃν τυχὸν δὲν θέλει ἔχει ἡ θεωρία αὕτη, ἐφαρμοζομένη πρῶτον ἐντελῶς, πρὸς ἀποστείρωσιν τῶν πηγῶν τῶν πλημμελημάτων καὶ κακουργημάτων παντὸς εἶδους, καὶ ἐξαίρετως

(*) Παράβαλε παιδαγωγικὴν διδασκαλίαν σελ. 25 καὶ 2318.

τῶν τῆς πολιτικῆς ἐπαναστάσεως· ἢ δὲν θέλει ἄρα γε γνωρίσει καὶ ἐφαρμόσει ἡ πολιτεία τὰ ἀρμόδια μέσα καὶ μέτρα, ὑποτιθεμένου, ὅτι θέλει ὑπάρχουσιν ἀκόμη τὰ ἄνω εἰρημένα ἐγκλήματα διὰ τὴν μὴ πλήρη δεσποτείαν τῆς πολιαγωγίας ἐφ' ὅλων τῶν σχέσεων; Ἰδὲν θέλει, λέγομεν, ἡ πολιτεία γνωρίσει καὶ προσαρμόσει ὅλα τὰ ἀρμόδια μέσα καὶ μέτρα, διὰ νὰ σώσῃ εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ αὐτὸν ἀκόμη τὸν μέγρι τοῦδε ἄξιον θανάτου κατασταθέντα, διὰ τῶν εκπαιδευτικῶν καταστημάτων καὶ τρόπων τῆς, καὶ ὄχι, ὡς ἐγένετο μέχρι τῆς σήμερον, νὰ ἐλαφρύνεται ἀπ' αὐτὸν μὲ τρόπον σύντομον, εὐκόλον καὶ ἐλαφρὸν, τὸν θάνατον; Δὲν ἤθελε μάλιστα θεωρεῖσθαι τοῦτο ὡς φόνος· ἐνεργούμενος ἀπὸ αὐτὴν ταύτην τὴν πολιτείαν; Τελευταίον, διὰ νὰ ἐπαναπύσωμεν τὸ βλέμμα μας εἰς μακρότερον ἀκόμη μέλλον, εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὡς κενὸν ὄνειρον νομιζομένης αἰωνίου εἰρήνης; δὲν εἶναι ἐναποτεταμιευμένον εἰς τὴν διαγραφθεῖσαν ἐκείνην πολιαγωγίαν, τὴν ἀναπτύσσουσαν κατὰ δύναμιν τὴν χορηγηθεῖσαν εἰς τὸν λαὸν παρὰ τοῦ Δημιουργοῦ τοῦ ἀνθρωπίνην φύσιν, νὰ συνδέσῃ τὰς κατὰ μέρος πολιτείας ὡς ἠθικὰ πρόσωπα, εἰς πολιτικὰ συστήματα, ἔχοντα χρεῖαν εἰς τὸν διοργανισμὸν των τῆς χριστιανικῆς θρησκείας ὄχι ὀλιγωτέραν παρὰ τὸν βίον τῶν ιδιωτῶν καὶ τῶν κατὰ μέρος πολιτειῶν· καὶ οὕτω νὰ δυνηθῆ τότε αὕτη νὰ φθάσῃ εἰς τὸν σκοπὸν τῆς, τοῦ νὰ κατασταθῆ ἡ παγκόσμιος θρησκεία, καὶ ἡ εὐδαιμονίτρια ὅλου τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, κτλ. κτλ. κτλ.

ΦΥΣΙΚΗ.

Περὶ τῆς ἐνεργείας τῶν δένδρων εἰς τὰ ἀποτελέσματα τοῦ κεραυνοῦ.

Εἰς ἄλλο φύλλον τῆς Ἀνθολογίας πραγματευόμενον περὶ ἀλεξικεραυνῶν εἶπαμεν ὅτι ὁ κεραυλὸς εἶναι ῥευστὸν συγκείμενον ἀπὸ θετικὴν καὶ ἀποθετικὴν ἠλεκτρικὴν, τὸ ὁποῖον, ὅταν ἐπισωρευθῆ ἢ περισσεύσῃ εἰς τὰ νέφη, ἐκπιρρούμενον πίπτει, φονεύει, παραλύει, ἢ ζαλίζει τὰ ζῶα, καὶ κατακαίει οἰκοδομάς. Τοῦτε δὲ συμβαίνει μάλιστα κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνας καὶ εἰς τὰ θερμὰ κλίματα ὅπου ἰδιαίτερος ἢ ἐπισυμβαίνουσα κατ' αὐτὴν τὴν περίστασιν βροντὴ εἶναι τρομερὰ καὶ κατασεῖει τὸν τόπον.

Ἄλλ' ἀπὸ παρατήρησεως εἰς παρατήρησιν ὀδηγούμενος ὁ Φραγκλῖνος εὐρῆκεν ὅτι τὰ μέταλλα ὅσα τύχωσιν ἔχοντα ὄξειαν καὶ ὀβελιοειδῆ (σουβλεράν) ἄκραν, διαλύουσι τὸν κεραυνὸν εἰς τὰ συνθετικὰ αὐτοῦ στοιχεῖα

και ἔλκουσιν ἐν ἐκ τούτων, μετὸ ὅποιον ἐνοῦται τὸ ἐν στοιχεῖον τῆς ἰδίως αὐτῶν ἠλεκτρικῆς, ἐν ᾧ τὸ ἕτερον ἀπωθεῖται εἰς τὴν γῆν.

Δι' αὐτὸν τὸν λόγον ὕταν βρέχη μετ' ἀστραπὴν καὶ βροντὴν βλέπομεν πολλὰκις φῶς λαμπρὸν εἰς τὴν κορυφὴν τῶν ὑψηλῶν κωδωνοστασίων (καμπαναριῶν) καθὼς καὶ εἰς τοὺς σταυροὺς, οἱ ὅποιοι εὐρίσκονται στριγγμένοι εἰς τῶν ἐκκλησιῶν τὸ ἀέτωμα.

Ἄφ' οὗτου τοῦτο ἐβεβαιώθη, ἀσφαλιζονται αἱ οἰκίαι εἰς τὴν Εὐρώπην μετ' ὀβελούς κειμένους ὀρθίους εἰς τὴν στέγην ἀπὸ διασῆματος εἰς διάσῆμα.

Ἄλλ' οἱ ἐνδεεῖς χωρικοὶ δὲν δύνανται νὰ ὑψώσωσι τοιαῦτα ἀλεξικέραυνα. Ἀγαθὴ τύχη, ὁ Κ. Ἐρηκάρ Θουρὲ νομίζει ὅτι ἡ φύσις ἐφρόντισε καὶ ὑπὲρ αὐτῶν διδουσα τρόπους ἀσφαλείας ἀπλοῦς ἐνταυτῷ καὶ βεβαίους. Τὴν ιδίαν δὲ ταύτην ἐκράτυνε μετ' πολλὰ παραδείγματα, τὰ ὅποια ἐξέδωκε διὰ τοῦ τύπου.

Κατ' αὐτὴν τὴν θεωρίαν τὰ ὑψηλὰ καὶ ὄρθια δένδρα ἔλκουσι τὴν ἠλεκτρικὴν τῆς ἀτμοσφαιρας ἐν καιρῷ θεέλλης καὶ βροχῆς διὰ τὴν φυσικὴν ἢ περιστατικὴν τῶν ὑγρασιῶν ὅθεν ἂν εὐρίσκωνται φυτευμένα πλησίον τῶν οἰκιῶν τῶν ἀγροκηπίων καὶ τῆς καλύψεως τοῦ πτωχοῦ, ἐξέχωντι δὲ ὡς πρὸς τὴν στέγην ἐμποδιζοῦσι καὶ παρατρέπουσι τὸν κεραυνὸν ὡς οἱ ὀβελοί. Οἱ παλαιοὶ γνωρίζαντες, ὡς φαίνεται, τὴν εὐεργετικωτάτην ταύτην τῶν δένδρων δύναμιν ἐφύτευον πολλὰ περὶ τοὺς μεγάλους πύργους καὶ παρὰ τὰς μεμονωμένας εἰς τὴν πεδιάδα ἐπαύλεις. Σύροντα δὲ ἀπὸ τὰ νέρη τὸ ἠλεκτρικὸν ρευστὸν τὰ ὑψίκομα δένδρα τὸ διευθύνουσι εἰς ἄλλον δρόμον, μετ' τὴν διαφορὰν ὅτι τὰ κτίρια ὅσα ἔχουσιν ἀλεξικέραυνον κατασεύονται ἢ τινάσσονται πολλὴ ἢ ὀλίγη, ἐν ᾧ τὰ κεραυνόβλητα δένδρα ἀφ' οὗ ἀπαρρόφησιν τὸ ἠλεκτρικὸν ρευστὸν, τὸ χύνουσι ἀμέσως εἰς τὴν γῆν καὶ προφυλάττουσι τὰ πέριξ οἰκίματα.

Συμβουλευόμεν ἄρα τοὺς γεωργοὺς, καθὼς καὶ τοὺς κατοικοῦς τῶν πόλεων, νὰ φυτεύωσι δένδρα ὑψηλὰ πλησίον τῶν οἰκιῶν ἢ εἰς τοὺς ἀγρούς διὰ νὰ ἀσφαλισθῶσιν ἀπὸ τὸν κίνδυνον τοῦ κεραυνοῦ καὶ νὰ ἀναπνέωσιν ἐνταυτῷ ἀέρα καθαρῶτατον.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ

Περσία.

Κατὰ πρῶτον ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους ἐκδίδεται δις τῆς ἐβδομάδος εἰς τὸ Τεχεράν (μητρόπολιν τῆς Περσίας) ἐφημερίς συγκειμένη

ἀπὸ ἐν φύλλον χαρτίου χονδροῦ· αἱ δὴ δύο ἐξωτερικαὶ σελίδες μένουσι λευκαί, εἰς δὲ τὴν κορυφὴν τῶν δύο ἐσωτερικῶν, φαίνονται χρωματισμένα τὰ ἐμβλήματα τῆς Περσικῆς μοναρχίας δηλ. λέων ὀρθίος ἔχων τὸν ἥλιον ἐπὶ κεφαλῆς καὶ κρατῶν μετ' ἓνα τῶν ἐμπροσθίων ποδῶν πλατὺ ξίφος, στικρίζων δὲ τὸν ἕτερον εἰς γῆνιν σφαιραν, ὑποκάτω δὲ τῶν σημείων τούτων ἀναγινώσκονται τὰ ἐξῆς· «ὁ λέων τοῦ θεοῦ ὑπάρχει παντοδύναμος· Ἡ δεξιὰ σελὶς προσδιωρίσθη εἰς τὰς ἐπισήμους εἰδήσεις τοῦ βασιλείου τῆς Περσίας, καὶ σχεδὸν ποτὲ δὲν γεμίξει, τοῦλάχιστον εἰς τοὺς ἕνδεκα πρώτους ἀριθμοὺς, τοὺς ὑποίους εἶδομεν· ἡ δὲ ἀριστερὰ περιέχει εἰδήσεις τῶν ἀνατολικῶν καὶ δυτικῶν τόπων, ἀλλοτρίως ὁμοίως τῆς πολιτικῆς· εἰς δὲ τὸ τέλος τῆς δεξιᾶς εὐρίσκονται αἱ ἐξῆς λέξεις· «ἐκδεδομένα ἐν Τεχεράνῃ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Καλεφάτου διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν, εἰς ἐκπαίδευσιν τῶν ἀνθρώπων.»

Περὶ αὐτοχθόνων Ἀμερικανῶν.

Ὁ Κ. Ὄρβιγγὺς συνάγει εἰς 39 τὰ κατοικοῦντα τὴν Βόρειον καὶ Νότιον Ἀμερικὴν αὐτόχθονα ἔθνη, καὶ ἐγνώρισεν ὅτι διέμεναν ἐντὸς τῶν αὐτῶν ὀρίων, τὰ ὅποια εἶχον καὶ πρὸ τῆς πορθήσεως τῶν Ἰσπανῶν. Ἡ πρώτη δὲ μεταξὺ τῶν φυλῶν τούτων εἶναι ἡ Βουκρανία διηρημένη εἰς φατρίας ἀνεξαρτήτους καὶ σχεδὸν ἀγρίας, οἱ δὲ Γουέχουας ὅπως οὖν πολιτισμένοι κατέχουσι τὸν δεῦτερον τόπον. Εὐρίσκονται δὲ οἱ λαοὶ οὗτοι ἐκτεταμένοι κατ' ἴσιν ἀπόστασιν τοῦ κέντρου πρὸς βορρᾶν καὶ νότον. Οἱ Γουαρανοὶ ἠκολούθησαν τὰ παράλια τοῦ Ἀτλαντικοῦ Ὠκεανοῦ πρὸς ἄρκτον· τὰ μαχιμότερα τὰ τῶν στίφη προχώρησαν ὡς τὴν Γκουγιάννην λεγόμενα Γαλίβοι, ὡς τὰς Ἀμερικανικὰς κυκλάδας ὀνομαζόμενα Καριβοὶ, καὶ ἐκεῖθεν πρὸς δυσμὰς τοῦ Ὀρενόκου καὶ τοῦ Ἀμαζονεῖου ποταμοῦ, ἐν ᾧ ἄλλοι ὅμοιοι τῶν ἀναχωρήσαντες ἀπὸ τὸ Παραγουέ κατήντησαν ὡς τὸ Buenos-Ayres καὶ κατὰ διαφόρους ἐποχὰς διευθύνθησαν πρὸς τὸ βορειοδυτικὸν μέρος καὶ ἦλθον ἕως τοὺς ἀνατολικούς πρόποδας τῶν Ἄνδων, ὅπου ὁ Κ. Ὄρβιγγὺς τοὺς εὐρῆκεν ὀνομαζομένους Χιριγιανούς.

Οἱ αὐτόχθονες οὗτοι Ἀμερικανοὶ ἀριθμοῦνται ὡς 2 ἑκατομμύρια καὶ οἱ μὲν πολιτισμένοι λαοὶ τῶν βουνῶν οἱ Αἰμαράσιοι κατέχουσι μίαν τετραγωνικὴν λεύγαν κατὰ 69 ἀνθρώπους, οἱ δὲ κνηγετικοὶ Παταγῶνες εὐρίσκονται εἰς 3 λεύγας καθ' ἓνα ἀνθρώπων.

Οί κάτοικοι τῶν ἐπιχειρῶν τοῦ Χικιτάλ καὶ Μοξῶς ἀναβαίνουν εἰς 40 χιλιάδας· ἐπειδὴ δὲ ὅλοι εἶναι τῆς αὐτῆς καταστάσεως, νομφεύονται εὐθὺς ἀφ' οὗ ἔλθωσιν εἰς ἡλικίαν. Καὶ εἰς μὲν τὴν Γαλλίαν εὐρίσκει τις ἓνα γάμον εἰς 130 κατοίκους, εἰς δὲ τοὺς Μοξῶς ἓνα γάμον μεταξὺ 41 κατοίκων.

Ὁ Κ. Ὀρβιγνὺς νομίζει ὅτι ἡ ξηρασία τῆς ἀτμοσφαιρας ἐνεργεῖ πλειότερον εἰς τὸ χρῶμα τοῦ δέρματος παρὰ τοῦ ἡλίου τὴν θερμότητα· οἱ Παταγῶνες ἔχουσι τὸ μέγιστον ἀνάστημα μεταξὺ τῶν λαῶν τούτων, οἱ δὲ ὄρειοι τοῦ Περού τὸ ἐλάχιστον· τὸ κρανίον τοῦ Ἀμερικανοῦ εἶναι διάφορον, οἱ μὲν Περουβιανοὶ ἔχουσιν τὴν ῥίνα μακρὰν, ἐξέχρυσαν, γρυπὴν, οἱ δὲ Ἀραυκανοὶ ὀπωσοῦν πλατυσμένην ἢ σιμὴν, οἱ δὲ Μοξῶς, καὶ Χικιτοὶ μικρὰν, οἱ δὲ Παταγῶνες πλατεῖαν, οἱ δὲ Γουαρανοὶ στενήν. Ἡ φυσιογνωμία τῶν δεδουλευμένων ἔκπαλαι Περουβιανῶν φαίνεται κατηφῆς καὶ σύννου· ὁ δὲ ἐλεύθερος καὶ πάντοτε εἰς πόλεμον Ἀραυκανὸς εἶναι μὲν σκεπτικὸς καὶ ψυχρὸς, ἀλλ' ὁ χαρακτῆρ αὐτὸς δεικνύει περιφρόνησιν πρὸς τὸν ξένον· ἐξ ἐναντίας ὁ Χικιτὸς φέρεται προσηνῆς, εὐχαρὶς καὶ παιδρὸς.

Ὁμιλοῦνται δὲ 39 γλῶσσαι εἰς τὴν Ἀμερικὴν κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν φυλῶν· πλησίον τῶν μοναρχουμένων Περουβιανῶν εὐρίσκονται τινὰ πλήθη διεσπαρμένα καὶ πολεμούμενα πρὸς ἄλληλα.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ.

Πίναξ τῶν κατὰ διαφόρους τῆς Εὐρώπης τόπους φόρων καὶ κατοίκων.

Τόπος	λαῶν ἑκατομύρια	φόρων ἑκατομύρια	φόρος κατ' ἀνθρώπον
Σουηθία.	2	32	12 φρ. 50
Ῥωσσία.	37	450	12 " 18
Εὐρωπαϊκὴ Τουρκία.	8	125	15 " 62
Πολλωνία.	2 9/10	30	10 " 83
Ἰσπανία.	11	150	13 " 05
Πορτουγαλλία.	3 9/10	75	20 " 62
Δανία.	1 6/10	32	20 " 62
Ἑλβετία.	1 7/10	10	6 " 25
Ἀυστρία.	29	450	15 " 80

Πρῦσσια	10 1/2	175	17 " 30
Παυαρία.	4	62	17 " 50
Πιεμόντε.	4	55	13 " 75
Παπτικὸν κράτος.	2	22	9 " 35
Νεαπόλεως βασιλεῖον	6 7/10	69	10 "
Γαλλία.	30 7/10	995	30 "
Μεγάλη Βρεττανία.	14 1/2	1000	68 " 78
Ἴρλανδία.	7	100	13 " 75
Βυρτεμβέργ.	1 2/5	25	17 " 90
Σαξωνία.	1 1/2	22	18 " 75
Ὀλλανδία.	5 3/10	200	37 " 50
Εὐρώπη.	200	4500	22 " 50
Ἑλλάς.	800 χιλ.	14	(Ἀρχ.) 17

(Blanqui Cours d' Économie politique 33e leçon.)

ΠΟΛΙΤΕΙΟΓΡΑΦΙΑ.

Πίναξ τῶν πρωτίστων Ἀσιατικῶν δυνάμεων.

Τόποι	ἑκτασίς εἰς τετραγ. μίλια	πληθὺς κατοίκων ἀπόλυτος	σχετικὴ κατὰ μίλιον τετραγ.
Κίνα	284,908.	361,691,430.	1291.
Ταρταρία	34,270.	5,000,000.	146.
Ἀραβία	30,000.	12,000,000.	400.
Ἰποτελεῖς ἡγεμονίαι τῆς Ἰνδίας)	27,495.	34,598,000.	1258.
Περσία	22,740	11,230,000.	494.
Τουρκία	20,000.	12,000,000.	600.
Κοχιγγίνη	16,700.	12,000,000.	838.
Βιρμάνοι	13,030.	3,500,000.	268.
Ἰαπωνία	12,569.	30,000,000.	2394.
Ἀφγανιστάν	12,000.	7,800,000.	650.
Βελουσιστάν	6,670.	1,700,000.	255.
Λαχωρία καὶ Σιτκ	5,400.	8,000,000.	1,481.
Σιάμ	3,778.	2,800,000.	794.
Σίνδου	2,482.	1,000,000.	403.
Σινδία	1,860.	4,000,000.	2,204.

Ἀνδανὰμ	188.	6,080.	33.
Μαλδίβαι	100.	110,000.	1010.
<i>Εὐρωπαϊκαὶ δυνάμεις τῆς Ἀσίας</i>			
Ῥωσσία	214,556.	2,987,000.	14.
Ἄγγλία	25,629.	78,597,000.	3066.
Πορτογαλλία	312.	577,000.	1849.
Γαλλία	20.	130,000.	5500.
Δαννία	15.	28,000.	1866.

Ἐκ τούτων βλέπομεν ὅτι ἡ μεγίστη ἀνθρωποπλήθεια εὐρίσκεται εἰς τὰς Ἀγγλικὰς ἀποικίας, ἡ δ' ἐλαχίστη εἰς τὰς Ῥωσσικὰς.

(Ἔταιρ. πολιτσιογρ. 1838.)

ΕΥΡΩΠΗ.

Πίναξ τῶν κατὰ τόπους ἐφημερίδων.

Χῶροι	ἀριθ. ἐφημερ.	ἀναλογία πρὸς τοὺς κατοίκους.
Δαννία	80.	1 πρὸς 24,000.
Ὀλλανδία	150.	» » 40,000.
Ἑλβετία	54.	» » 40,000.
Γερμανία	305.	« » 40,000.
Πρωσσία	300.	» » 44,000.
Σουηδία, Νορβηγία	82.	» » 44,000.
Σκωτία	41.	» » 50,000.
Γαλλία	490.	» » 66,000.
Ἑλλάς	12.	» » 767,000.
Ἄγγλία	179.	» » 71,000.
Ἴρλανδία	54.	» » 135,000.
Πορτογαλλία	17.	» » 200,000.
Πολωνία	13.	» » 300,000.
Αὐστρία	80.	» » 400,000.
Ἰταλία.	19.	» » 750,000.
Ἰσπανία	16.	» » 900,000.
Ῥωσσία	38.	» » 1,500,000.
Τὸ ὅλον	1,530.	

Πρὸς συμπλήρωσιν τούτου τοῦ πίνακος ἦτο βέβαια ἀναγκαῖον νὰ προστεθῆ καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκδιδομένων φύλλων, ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει καμμία σύγκρισις μεταξὺ τοῦ Χρόνου (ἐφημερίδος τῆς Ἀγγλίας) τοῦ ὁποίου ἐκδίδονται κατ' ἔτος ἐπέκεινα τῶν 2,000,000 φύλλων καὶ ἐφημερίδων ἄλλων τινων τύπων, τῶν ὁποίων ἐκδίδονται μόνον ὀλίγα τινα οἶον 200 ἢ 300 π. χ.

Κατὰ τὸ 1752 ἡ ἐφημεριδογραφία τοῦ Βρετανικοῦ Βασιλείου ἔκδιδε 7 καὶ ἡμισυ ἑκατομμύρια ἀντιτύπων ἐφημερίδων· κατὰ τὸ 1760. 9 καὶ ἡμισυ ἑκατομμύρια κατὰ τὸ 1791. 11 ἑκατομμύρια· κατὰ τὸ 1831. 35 ἑκατομμ. κατὰ τὸ 1834. 32 ἑκατομμ.

Αἱ ἐφημερίδες καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν φύλλων αὐξάνουσι εἰς τὴν Ἀγγλίαν ὁσάκις μεγάλα πολιτικὰ συμβάντα ταραττοῦσι τὴν Γαλλίαν.

Εἰς δὲ τὴν Γαλλίαν αὐξάνουσι ὁμοίως ὅταν αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν θράζη ἀπὸ πολιτικὰ πάθη. Ὄθεν ποτὲ δὲν ἐπολλαπλασιάσθησαν τόσον αἱ ἐφημερίδες ὅσον μετὰ τὸ 1789, 1814 καὶ 1830.

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ.

Διατήρησις τῶν οἰκοδομικῶν ξύλων.

Μία ἀπὸ τὰς μεγίστας δυστυχίας τοῦ τόπου, ὅπου θιάζονται οἱ ἀνθρώποι νὰ ἐμποδίζωσι τὴν πλημμύραν τῶν ὑδάτων μὲ χαρακώματα εἶναι ἡ ἀκατάπαυστος φθορὰ, τὴν ὁποίαν πάσχουσι τὰ ξύλα ὄχι μόνον ἀπὸ τὰ ζῶφια, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν ὑγρασίαν, διὰ τὴν ὁποίαν σήπονται ἐντὸς ὀλίγου καιροῦ. Ὄθεν δαπανῶνται παλλὰ χρήματα εἰς τοὺς λιμένας διὰ τὰ ξύλα, ὅσα βαστάζουσι τὰ χῶματα, ἀν καὶ τὰ κατραμόνωσι. Ἡ Νέα Αὐρηλιανὴ θέλει καταποντισθῆ ἴσως ποτὲ, ἐπειδὴ οἱ πάγουροι (παγούρια) προσβάλλουσι κατὰ συνέχειαν τὰ ξύλα, τὰ ὁποῖα ἐμποδίζουσι τοῦ Μισσισιπὶ τὰ ὕδατα.

Διὰ τοῦτο εἶναι τῶντι εὐεργετικὴ ἡ ἀκόλουθος ἐφεύρεσις τοῦ Κ. Οὐέπολερ Φλόκτον Ἄγγλου, ὅστις ἔλαβε δι' αὐτὴν δίπλωμα τῆς Κυβερνήσεως. Ἐχει δὲ σκοπὸν νὰ καταστήσῃ τὸ ξύλον σχεδὸν ἄσπιτον διὰ πολλῶν χρόνων ἀλείφουσα αὐτὸ μὲ μίγμα σκωρίας σιδήρου καὶ τοῦ πτητικοῦ ἐλαίου, τὸ ὁποῖον λαμβάνομεν διασταλάζοντες τὴν ὑγρόπισσαν (κατράνην.)

Ὁ δὲ τρόπος τῆς κατασκευῆς εἶναι εὐκόλος· ἐπειδὴ ὁ ἐφευρετὴς διασαλεύει (ὡς βρακὴν) τὴν ὑγρόπισσαν (1200 λίτρας διὰ μιᾶς) τότε κατὰ πρῶτον περᾶ ὡς ἀτμός εἰς τὸ δοχεῖον ὀξύ τι πυροξυλικόν, ἢ μάλλον καυσοξυλικόν, ἔχον ὀλίγον πτητικόν ἔλαιον, ἔπειτα τοῦτο αὐξάνει τόσον ὥστε λαμβάνουσι 16 λίτρας αὐτοῦ ἀπὸ 48 λίτρας ὑγροπίσης.

Διὰ νὰ κατασκευασθῇ δὲ τὸ μίγμα βάλλουσι τὸ ὑγρὸν εἰς δύο πιθάρια δρθία, τῶν ὁποίων ὁ εἰς πάτος λείπει καὶ γεμάτα ἀπὸ σκωριασμένα σιδηρικά ὥστε τὸ ὑγρὸν νὰ ἐπιπολάζῃ· ἔπειτα πᾶσαν ἡμέραν μεταφέρουσι τὸ μίγμα αὐτὸ ἀπὸ ἓν εἰς τὸ ἄλλο πιθάριον, ὥστε τὸ ἔλαιον λαμβάνει πάντοτε πλειοτέραν σκωρίαν· καὶ ὁ σίδηρος καταντᾷ λαμπρότατος.

Βάλλουσι μετὰ ταῦτα τὸ ὑγρὸν εἰς νέα σκωριασμένα σιδηρικά ἀνκριθῆ ἀναγκαῖον, ὥστε ὅλη ἡ ἐργασία διαρκεῖ ἐξ ἑβδομάδας.

Ἄν τὰ ξύλα, τὰ ὁποῖα πρόκειται νὰ ἐξασφαλίσῃ τις εἶναι χωμένα εἰς τὴν γῆν, τὸν ποταμὸν, τὴν θάλασσαν κτλ. ἀνοίγουσι μὲ τρυπάνιον εἰς τὸ κέντρον τρύπαν προχωροῦσαν ὡς κάτω, καὶ τὴν γεμίζουσι μὲ τὸ σιδηρωμένον ὑγρὸν· χύνουσι δὲ καὶ ἄλλο εἰς δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας ἐφ' ὅσον τὸ ξύλον νοτίζεται καὶ τὸ ὑγρὸν ἐκβαίνει ἀπὸ τοὺς πόρους τοῦ ξύλου. Τότε ἡ ἐργασία ἔλαβε τέλος καὶ κλείεται ἡ τρύπα μὲ μικρὸν σφῆνα· τὸ ξύλον τοῦτο γίνεται ἄσηπτον, καὶ τὰ σκιολήκια δὲν τὸ προσβάλλουσι.

Τὸ ἀνωτέρω μίγμα βάλλεται εἰς ὅλα τὰ πάσχοντα ἀπὸ τὴν ὑγρασίαν ξύλα, ἐπειδὴ τὰ ἀλείφουσι μὲ τριχογραφίδα ὡς ἂν ἦτον θερενίκειον· ἀρκοῦσι δὲ δύο ἢ τρία χρίσματα τῆς ὕλης ταύτης καὶ ἔπειτα δύναται τις νὰ θάψῃ, ἂν θέλῃ τὰ ξύλα, χάριν πλειοτέρας ἀσφαλείας.

ΥΓΙΕΙΝΗ.

Περὶ εὐφλογίας καὶ ἐμβολιάσματος.

Εἴπαμεν ἄλλοτε ὅτι ἡ ἐμβολιαστικὴ λογομένη ὕλη δὲν ἔχει προφυλακτικὴν δύναμιν εἰμὴ εἰς 14 τὸ πολὺ χρόνος· τὴν ὕλην δὲ αὐτὴν ἔλαβον οἱ ἱατροὶ κατὰ πρῶτον ἀπὸ ἓν ἐξάνθημα, τὸ ὁποῖον πάσχουσιν αἱ ἀγελάδες τριγύρω τῆς θηλῆς (ἀρχὸς ἢ ῥῶγος) τοῦ μαστοῦ, καὶ παρατηρήσαντες εὐρήκαν ὅτι ἐμβασταλλομένη εἰς τὸ δέρμα τοῦ ἀνθρώπου προξενεῖ τινα φλόγωσιν, καὶ γεννᾷ μικρὰς φουκαλίδας, αἱ ὁποῖαι προφυλάττουσιν αὐτὸν ἀπὸ τὴν φοβερὰν νόσον εὐφλογίαν. Ἡλπίζον δὲ ὅτι ἡ προφύλαξις αὕτη γίνεται διὰ

παντός, ἀλλ' ἀπατήθησαν καὶ τοῦτο ἦδη ἀπεδείχθη μὲ δύο τρόπους.

Ἄν ἡ δαμαλικὴ ὕλη, τὴν ὁποῖαν ὀνομάζουσι κοινῶς δαμαλίδα, εἶχε τοιαύτην δύναμιν, οἱ ἐμβολιαζόμενοι δὲν ἔπρεπε ποτὲ νὰ περιπέτωσιν εἰς εὐφλογίαν· ἀλλ' ἀπεδείχθη ἦδη ὅτι μετὰ τινος χρόνου δύναται νὰ πάθωσι τὴν νόσον ταύτην, καθὼς καὶ ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἐκβαλον, ὡς λέγεται, τὴν φυσικὴν εὐφλογίαν μετὰ τινος χρόνου κινδυνεύουσι πάλιν ἀπ' αὐτὴν.

Ἄν ἡ δαμαλικὴ ὕλη διέμενε γνησίαν καὶ δυνατὴν, καθὼς εἰς τὴν ἀρχὴν, ἐμβολιαζομένη ἀπὸ ἀνθρώπων εἰς ἀγελάδα ἔπρεπε νὰ φέρῃ τὸ ἐξάνθημα, τὸ ὁποῖον πάσχει τὸ ζῶον τοῦτο· ἀλλ' ἐκτός καὶ ἄλλων ἴσως, ὁ Κ. Φιάρδος, ἱατρός Γάλλος, ἐμβολίασε μὲ αὐτὴν τὴν ὕλην ὡς 70 ἀγελάδας καὶ κάμμια ἀπ' αὐτάς δὲν ἔπαθε τὸ ἐξάνθημα.

Ἄρα ἡ δαμαλις εἶτε ἐμβολιαστικὴ ὕλη, ἠλλοιώθη εἰς τὴν φυσικὴν τῆς κατάστασιν, ἀκολούθως δὲ καὶ ἡ προφυλακτικὴ αὐτῆς δύναμις κατὰ πολὺ ὀλιγόστευσεν.

Διὰ τοῦτο ὁ Κ. Φιάρδος συμβουλεύει νὰ ἀνανεώσωμεν τὴν ἐμβολιαστικὴν ὕλην ἀνατρέχοντες εἰς τὴν πρῶτην πηγὴν τῆς δηλ. εἰς τὰ φύματα εἶτε σπειρία τῶν ἀγελάδων πέριξ τοῦ μαστοῦ.

Ἄλλ' ἡ ἐξανθηματικὴ αὕτη ἀρρώσια ἐράνη μέχρι τοῦδε καθαρὰ, ἂν δὲν ἀπατώμεθα, εἰς μόνας τὰς ἀγελάδας τῆς Ἀγγλίας.

Ὅπως καὶ ἂν ἔχη τὸ πρᾶγμα διεγειρόμεν κατ' αὐτὴν τὴν περίστασιν τὴν προσοχὴν τῶν ἀνθρώπων διὰ νὰ μὴ ἀποκοιμισθῶσι μὲ τὴν ιδεάν σφαλερᾶς ἀσφαλείας, ἐλπίζοντες ὅτι ἐμβολιασθέντες ἀπαξ ἀπέφυγον διὰ παντός τῆς εὐφλογίας τὸν κίνδυνον.

Ἡ δαμαλικὴ ὕλη λέγεται κοινῶς βατσίνια παρὰ τὴν Λατινικὴν λέξιν vacca σημαίνουσαν ἀγελάδα· ἐφευρέθη δὲ ἀπὸ τὸν Γέννερ ἱατρὸν Ἀγγλον, ὅστις παρηγγελμένος κατὰ τὸ 1775 νὰ ἐμβολιάσῃ εἰς τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Γλόσεστερ μὲ ὕλην λαμβανομένην, καθὼς τότε συνειθίζετο, ἀπὸ φύματα εἶτε φλυκταίνας· φυσικῆς εὐφλογίας, παρετήρησεν ὅτι τινὲς ἀνθρωποι, δὲν ὑπέκειντο εἰς τὸν κίνδυνον τῆς εὐφλογίας, ἢ ὅτι δὲν ἐνήργει εἰς αὐτοὺς διόλου ἡ ἐμβολιαζομένη ὕλη, ἂν καὶ ποτὲ δὲν ἔπαθον εὐφλογίαν· ζητῶν δὲ τὴν αἰτίαν τοῦ φαινομένου τούτου ἐπληροφορήθη κατ' ὀλίγον ὅτι ἐκεῖνοι, εἰς τοὺς ὁποίους ἡ ὕλη τῆς εὐφλογίας δὲν προξενεῖ κἀνὲν ἀπα-

τέλεσμα, ἀμέλγοντες τὰς ἀγελάδας μετέλαβον ἤδη ἀπὸ τὸ ἐξάνθημα, τὸ ὅποιον αὐταὶ ἔπασχον εἰς τοὺς μαστούς.

Ἐκτοτε ὁ Γέννηρ ἀπεφάσισε νὰ λάβῃ ἰχώρα εἴτε ἔμπυον ἀπὸ τὰ φύματα (σπειρία) τοῦ τοιοῦτου ἐξειανθήματος καὶ νὰ ἐμβολιάσῃ τὴν ὕλην αὐτὴν εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἀντὶ τῆς ἐξαγομένης ἀπὸ τὰ φύματα τῆς εὐφλογίας· καὶ ἡ πείρα ἀπέδειξε τῶντι ὅτι ὁ τρόπος οὗτος ἐδύνατο νὰ προφυλάξῃ κάλιον ἀπὸ τὴν φυσικὴν εὐφλογίαν.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑΙ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑΙ ΑἴΓΓΕΛΙΑΙ.

— Ἡ Γαλλικὴ κορβέττα Bonite μὲ κανονοστιχίαν ἐσκεπασμένην ἔχουσα 50 ἀνθρώπους ὡς πλήρωμα, κυβερνωμένη δὲ ἀπὸ τὸν Κύριον Αὐγουστοῦ Βαλλιάντην ἀνεχώρησε τῇ 8 Φεβρουαρίου 1836 ἀπὸ τὸ Τουλὸν· ἐκεῖθεν δὲ ὑπῆγεν εἰς τὴν Βρασιλίαν, τὸ Μοντεβιδεον, τὴν Παταγονίαν, τὸ Ἰρνειον ἀκρωτήριον, τὸ Βαλπάραισον, τὰς Σανδουίχας, τὰς Φιλιππίνας, τὰς Μαριαννικὰς νήσους καὶ τὴν Κίναν, ἔπειτα ἔφθασεν εἰς τὴν Μανιλλιάν καὶ Συγκαπόρην· ἀφ' οὗ δὲ ἐπέρασεν ἀπὸ τὴν Ποντιγέρην, ἔφθασεν εἰς τὸν πρὸς τὸν ὄρον τῆς, τὴν καθέδραν τῶν Ἰνδικῶν ἀποικιῶν, ὥστε μετὰ 18 μηνῶν δραστήριον καὶ εὐτυχῆ ναυτιλίαν, ἡ κορβέτα αὕτη ἐκτελέσασα σχεδὸν τὸν γύρον τῆς γῆς, ἐπέστρεψε διὰ τοῦ Εὐέλπιδος ἀκρωτηρίου εἰς τὴν Γαλλίαν, ὅπου ἔφερε πλοῦτον πολλὴν φυτῶν, ζῶων καὶ ὀρυκτῶν νέων.

— Τὸ μινολόγιον τοῦ 1838 τοῦ ἀστεροσκοπείου τῶν Βρουξελῶν περιέχει μετὰ τῶν ἄλλων τὰς ἐξῆς παρατηρήσεις.

Ὁ πιθανώτατος ὅρος τῆς ζωῆς (εἰς τὴν Βελγικὴν) εἶναι τὰ 25 ἔτη δηλ. εἰς αὐτὴν τὴν ἡλικίαν ὁ ἀριθμὸς τῶν γεννηθέντων συγχρόνως ὀλιγοστεύει κατὰ τὸ ἥμισυ.

Ἡ ζωὴ τῶν γυναικῶν εἶναι μακροτέρα παρὰ τὴν τῶν ἀνδρῶν δηλ. ὑπερβαίνει τὰ 27 ἔτη εἰς τοὺς ἀγρούς καὶ τὰ 28 εἰς τὰς πόλεις, ἐν ᾧ οἱ ἄνδρες ζῶσιν ὀλιγώτερον τῶν 24 εἰς τὰ χωρία καὶ τῶν 21 εἰς τὰς πόλεις.

Ἀριθμοῦμενοι δὲ οἱ τριακονταετείς ἄνδρες εὐρίσκεται ὅτι ζῶσιν εἰς τὰς πόλεις ὡς τὰ 32 ἔτη, αἱ δὲ γυναῖκες ὡς τὰ 34 1/2 καθὼς εἰς τὰ χωρία, ἀλλ' αὐτοῦ οἱ ἄνδρες φθάνουσι καὶ τὰ 35 ἔτη.

Θεωρούμενοι δὲ οἱ ἄνθρωποι εἰς τῶν 5 ἔτων τὴν ἡλικίαν ἔχουσι πιθανώτατον ζωῆς ὄρον 51 ἔτη αἱ γυναῖκες τῶν πόλεων καὶ οἱ ἄνδρες τῶν χωρίων· 48 δὲ αἱ γυναῖκες τῶν χωρίων καὶ οἱ ἄνδρες τῶν πόλεων.

Γεννημένου δὲ τοῦ παδίου δύναται τις νὰ στοιχηματίσῃ ἐν πρὸς ἐν ὅτι αὐτὸ δὲν θέλει φθάσει τὰ 25 ἔτη· ὅταν δὲ καταπτήσῃ εἰς τὰ 5 δύναται τις πάλιν νὰ στοιχηματίσῃ ἐν πρὸς ἐν ὅτι θέλει ζήσῃ ὡς τὰ 50· τὸ πέμπτον τοῦτο ἔτος εἶναι τῶντι πολὺ περιεργον εἰς τὴν φυσικὴν ἰσορίαν τοῦ ἀνθρώπου· ἐπειδὴ ἐφ' ὅσον μακρυνόμεθα ἀπ' αὐτὸ συντέμενται βαθμηδὸν ἡ ζωὴ· οὕτως εἰς τὰ 40 μένουσιν 27 ἔτη ἐπιλοίπου ζωῆς· εἰς τοὺς κατοίκους τῶν χωρίων καὶ τὰς γυναῖκας τῶν πόλεων· εἰς δὲ τοὺς ἐξηκονταετείς 12 ἢ 13, τέλος εἰς τοὺς ὀγδοηκοντούτους 4 μόνα!

— Ἡ βιομηχανία τῆς Ῥωσσίας προκόπτει κατὰ συνέχειαν διὰ τῆς προστασίας τοῦ ὑπουργείου. Τὰ περὶ τὴν Πετρούπολιν καὶ Μόσχαν τεχνουργεῖα τῶν μεταξωτῶν, τῶν λινῶν, καὶ παμδακτερῶν, καθὼς τὰ χαρτοποιεῖα καὶ τὰ βυρσοδεφεῖα πληθύνονται καὶ ἀποφέρουσι κατ' ἔτος κέρδος ἀξιώλογον.

Τὰ μεταξωτὰ βέβαια δὲν ἔχουσι τὴν λεπτότητα τῶν Γαλλικῶν, ἀλλὰ πωλοῦνται πολὺ εὐθηνότερα, ὥστε μία ἀρσίνια (ἄουνα καὶ 1/4) ταφτᾶ ἀγοράζεται 80 καπίκια εἰς τὴν Ῥωσίαν· ἐν ᾧ εἰς τὴν Γαλλίαν ἤθελεν ἀγορασθῆ 100 κατὰ τὴν τιμὴν μάλιςα τοῦ τεχνουργείου· ἀλλ' οἱ Ῥῶσσοι δύνανται, ἐν θέλωσι, νὰ διορθώσωσι καὶ τῆς ἀτελείας τὸ ἐλάττωμα, ἐπειδὴ ὑρξίνουσι λινα, τὰ ὅποια δὲν ὑποχωροῦσιν εἰς τὰ κάλλιστα τῆς Ὀλκυνδίας. — εὐδοκίμοῦσι δὲ ἐξαίρετως καὶ εἰς τὴν ἀμαζοπηγίαν. — Ἡ Μόσχα ἔχει σακχαροκαθατήρια· ἀλλὰ τὸ ὄφελός των μένει ὀλίγον διὰ τὸ βαρῦτιμον τῆς πρώτης ὕλης· ὁμοίως δὲ κινδυνεύει διὰ τὸν αὐτὸν λόγον καὶ τὸ τεχνουργεῖον τῶν Κινεζικῶν ἀργυροπλασμάτων.

— Ἡ ἀκαδημία τῶν ἐπιστημῶν τῶν Παρισίων ὑπόσχεται βραβεῖον 10,000 φράγκων κατὰ τὸ 1842 εἰς ἐκεῖνον ὅστις λύσῃ ἐγγράφως τὰ ἐξῆς προβλήματα· ὁ ἐμβολιασμὸς τῆς δαμαλίδος προφυλάττει διὰ παντός ἢ πρὸς καιρὸν τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὴν εὐφλογίαν; Ἡ ὕλη λαμβανομένη ἀμέσως ἀπὸ τὰς περὶ τὴν θηλὴν τῶν ἀγελάδων φλυκταίνας ἔχει πλειοτέραν δύναμιν παρὰ τὴν ὅποιαν ἐκβάλλομεν ἀπὸ τὰς φλυκταίνας τῶν ἐμβολιαζομένων παιδίων; — 1500 φρ. κατὰ τὸ 1839 εἰς τὸν συγγραφέα, ὅστις πραγματευθῆ κάλλιον τὸ ἀκόλουθον ἀντικείμενον· « ποῖα τὰ διακριτικὰ σημεῖα τῶν κατ' ἐπιφάνειαν μόνον εἴτε ψευδῶν θανάτων; πῶς δὲ νὰ προλάβωμεν τοὺς προάφους ἐνταφιασμούς; — 635 εἰς τὸν συγγραφέα τοῦ ἀρίστου περὶ ἀστρονομίας ὑπομνήματος· 6,000 περὶ χρήσεως τοῦ ἀτμοῦ· 500 περὶ βελτιώσεως γεωργικοῦ τινος ἢ τεχνικοῦ ἐργαλείου κτλ.

—Εἰς τὰ χρονικά τῆς χριστιανικῆς φιλοσοφίας τοῦ Ἰαννουαρίου τοῦ 1838 εὑρίσκεται ἐπιστολὴ γεγραμμένη ἀπὸ Καντόν, παράλιον πόλιν τῆς Κίνας, λαμβάνομεν δὲ ἀπ' αὐτὴν τὰ ἀκόλουθα:

» Χθὲς συνήλθε τὸ δεύτερον ἢ ὑπὲρ τῆς διαδόσεως τῶν ὠφελίμων ἐπιστημῶν εἰς τὴν Κίναν ἑταιρεία· ἔχει δὲ αὕτη σκοπὸν νὰ διαδίδῃ εἴτε διὰ βιβλίων, εἴτε δι' ἐφημερίδων Κινεζικῶν διαφόρους Εὐρωπαϊκὰς γνώσεις· συστήθη δὲ ἀπὸ τὸν Γερμανὸν ἱεραπόστολον Γκιούτζλαρον καὶ τὸν υἱὸν τοῦ ὁμωνύμου λεξικογράφου Μορισσέννα ἀμφοτέρους διερμηνεῖς τοῦ Ἀγγλικοῦ προξενείου εἰς Καντόν· ὁ πρῶτος ἐκ τούτων εἶχεν ἀρχισμένην τὴν ἐκδοσὶν μνησίου τινὸς ἐγγειριδίου εἰς Κινεζικὴν γλῶσσαν, ὅπου ἐπεμελεῖτο νὰ ἐλκύσῃ τοὺς Κινέζους εἰς τὴν ἱστορίαν, τὴν γεωγραφίαν καὶ τὴν φιλολογίαν· ἔδιδε δὲ πρὸς τοὺτους καὶ σύνοψιν πολιτικῶν ἀγγελιῶν τῆς Εὐρώπης· ἀλλ' εὐθὺς ἀπ' οὗ ἔμαθον ὅτι ἐκδίδεται τοιοῦτο σύγγραμμα, αἱ ἀρχαὶ τοῦ τύπου τὸ ἐμπόδισαν, ὥστε δὲν εὐρέθη Κινέζος διὰ νὰ κατασκευάσῃ χαρακτῆρας ἀπὸ ξύλον, καὶ ὁ ἐκδότης ἠναγκάσθη νὰ στείλῃ τὰ τελευταῖα φύλλα τῆς ἐφημερίδος του νὰ τυπωθῶσιν εἰς τὸ Σιγγαπούρ (πόλιν τῶν Ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν).

Ἄν καὶ οἱ Κινέζοι γενικῶς ὀλίγον ζῆλον ἔδειξαν μέχρι τοῦδε εἰς τὴν ἀνάγνωσιν, ὁ γραμματεὺς ὅμως τῆς ἑταιρείας εἰς τὸν λόγον, τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησε περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν Εὐρωπαϊκῶν γνώσεων εἰς τὴν Κίναν εἶπεν, ὅτι μεταξύ τῶν ἄλλων ἡ βαρὴ μὲ τὸ Βερολινικὸν λεγόμενον κυανοῦν προχώρησε πολὺ· ἐλπίζει δὲ ὅτι θέλει διαδοθῆ καὶ ἡ γρῆσις τοῦ Ἰνδικοῦ· ἂν δὲ τοῦτο συμβῆ, θέλει ὠφελῆθῃ πολὺ τὸ ἐμπόριον μὲ τὴν εἰσαγωγὴν αὐτοῦ τοῦ χρώματος εἰς τὴν Κίναν· εἶπε δὲ προσέτι ὅτι πολλὰ συγγράμματα περὶ ἱστορίας, γεωγραφίας, φυσικῆς ἱστορίας, ἰατρικῆς καὶ φιλολογίας ἦσαν ἔτοιμα νὰ ἐκδοθῶσιν ἀπὸ τὴν ἑταιρείαν, ἔχει δὲ αὕτη κατὰ τὸ παρὸν 46 μέλη καὶ τὸ χρηματικὸν τῆς εἰς καλὴν κατάστασιν.

—Ὁ Κ. Δελμάς ἱεραπόστολος Λαζαριστῆς διδάσκαλος τῆς φυσικῆς εἰς τὸ Γαλλικὸν σχολεῖον τῆς Κωνσταντινουπόλεως διεύθυνε πρὸς τὴν ἐν Παρισίοις τῶν ἐπιστημῶν Ἀκαδημίαν πίνακα τῶν μετεωρολογικῶν παρατηρήσεων τὰς ὁποίας ἐκτέλεσεν εἰς τὴν Κωνσταντινουπόλιν κατὰ τὸ 1835· ἡ μέση θερμοκρασία τῶν 12 μηνῶν τοῦ ἔτους λοχριασμένη κατὰ τὰς καθημερινὰς παρατηρήσεις τὴν 4, 6, καὶ 9, ὥραν τῆς αὔγης, τὸ μεσημέριον τὴν 3, 6, καὶ 9, τῆς ἑσπέρας ἦτο

τὸν Ἰαννουάριον	6,	44
• Φεβρουάριον	5,	48
• Μάρτιον	8,	14
• Ἀπρίλιον	9,	93
• Μάϊον	12,	83
• Ἰούνιον	20,	06
• Ἰούλιον	23,	36
• Αὐγουστον	23,	42
• Σεπτέμβριον	18,	58
• Ὀκτώβριον	19,	98
• Νοέμβριον	10,	58
• Δεκέμβριον	5,	12

μέση τοῦ ἔτους 13, 74

Ἐντεῦθεν φαίνεται ὅτι οἱ μῆνες, καθ' οὓς ἡ θερμοκρασία μάλιστα διαφέρει, καὶ ἀκολουθῶς ἡ ὥρα τοῦ ἔτους, ὅτε αὐξάνει καὶ ἐλαττοῦται, εἶναι ὁ Ἰούνιος καὶ Νοέμβ.· τὸ μέγιστον ψῦχος δηλ. 4° καὶ 94 συμπίπτει τὴν 27 Δεκεμ. (κατὰ τὸ νέον), ἡ μέγιστη δὲ θερμότης δηλ. 64, 80. τὴν 27 Αὐγούστου, δηλ. 26, 80, ὥστε ἡ διαφορὰ αὕτη τοῦ 31, 74 ἀρκεῖ νὰ ἀποδείξῃ, ὅτι ἡ Κωνσταντινούπολις εἶναι ἀπὸ τὰ ἀκατάστατα κλίματα. Σημειωτέον δὲ ὅτι εἰς μόνον τὰς ἡμέρας 27 καὶ 28 Δεκεμβρ. τὸ θερμόμετρον κατέβη κάτω τοῦ μηδενικοῦ. (2)

ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ'.

Ὁ ΒΑΣΙΛΕΥΣ τῆς Ἀγγλίας Γεώργιος Γ'. διώρισε ποτὲ νὰ οἰδομήσῃσι τάφον ἑαυτοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας του· ἔφερε λοιπὸν τὸ σχέδιον ὁ ἀρχιτέκτων, καὶ συνωμίλησαν περὶ αὐτοῦ ἱκανὴν ὥραν· τέλος δὲ ὁ ἀρχιτέκτων εὐχαρίστησεν εἰς τὸν μονάρχην διὰ τὴν συγκατάβασιν· καὶ συγγρώνως εἶπεν, ἐτόλμησα νὰ πολυλογήσω καὶ νὰ φανῶ τόσον ὀχληρὸς εἰς τὴν Ἰμετέραν Μεγαλειότητα, ὥστε νὰ μὴν εὐρεθῶ ἠναγκασμένος καὶ πάλιν νὰ ἀναφέρω τὴν λυπηρὰν ταύτην ὑπόθεσιν. Κύριε, ἀπεκρίθη ὁ Βασιλεὺς, σὲ παρακαλῶ νὰ μὲ ἀναφέρῃς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην ὡσάντις θέλεις· δι' ἐμὲ ἡ κτίσις τάφου διὰ τὸ νεκρὸν μου σῶμα εἶναι πρᾶγμα ὄχι ὀλιγώτερον εὐχάριστον παρὰ ὁ κλωπιτισμὸς παλατίου διὰ τὴν ἀγγλίαν καὶ τέρψιν μου

ἐνῶ ζῶ. Ἄν ὁ Θεὸς εὐδοκήσῃ νὰ γένωσιν αἱ ἡμέραι τῆς ζωῆς μου ἐννεή-
κοντα ἢ καὶ ἑκατὸν χρόνοι, εὐχαριστοῦμαι· ἀλλ' ἂν εὐδοκήσῃ ν' ἀποθά-
νω καὶ ἀπόψε, προθύμως ὑποκλίνω εἰς τὸ θέλημά του.

(Ἐκ τῆς Ἀποθήκης τῶν ὠφελ. γνώσεων.)

ΗΜΙΜΑΘΕΙΑ.

ΜΑΘΗΜΕΝΟΙ εἰς τὰ θυμιάματα καὶ τὰς προσκυνήσεις τῆς ἀπαιδευ-
σίας ὀλίγοι τινὲς κακῶς γραμματισμένοι ἀλαζόνες, σπουδάζουν νὰ διώ-
ξωσι τὴν φιλοσοφίαν, μόνην ἱκανὴν νὰ δείξῃ τὴν ὀρθὴν μέθοδον τῆς παιδείας,
ποτὲ μὲν αὐτὴν κατηγοροῦντες ὡς ἐναντίαν τῆς θρησκείας, ποτὲ δὲ τοὺς
ἐπαινέτας αὐτῆς κυρόττοντες ὡς ἀθρήσκους. Δὲν ἤθελαν εἶσθαι εὐτυχέστεροι
καὶ τιμιώτεροι ἄνδρες, ἐν ὁμοῦ μὲ τὴν ἀπαιδευσίαν εἶχαν καὶ τὰ ἥθη
τοῦ Βολισσινοῦ ἱερέως, ὅστις ἔδειξεν, ὅτι ὀλιγώτερον κακὸν εἶναι ἡ ἀμάθεια
παρὰ τὴν ὀπίαν αὐτοὶ ἐδιδάχθησαν κακὴν καὶ ἀμέθοδον παιδείαν;

Εἶναι, φίλε, βέβαιον, ὅτι μετὰ τῶν ἀπαιδευτῶν εὐκολώτερον εὐρίσκει τίς
ἄνθρωπον χρηστὸν, παρὰ τῶν ὅσοι χωρὶς μέθοδον ὀρθὴν ἐπαιδεύθησαν. Τὸ
αἴτιον εἶναι ὅτι ὁ παντάπασι ἀπαιδευτὸς ὁμοιάζει τὸν παντάπασι τυφλόν
καὶ, ἂν ἡ φύσις δὲν τὸν ἔκτισεν ὀλότελα ἡλίθιον, φοβοῦμενος τὴν πτώσιν,
ἡσυχάζει εἰς τὸ σκότος. Ἐξεναντίας, ὁ κακῆς καὶ ἀμεθόδου παιδείας μέ-
τοχος, φανταζόμενος ὅτι βλέπει πλέον τῶν ἄλλων, τολμᾷ νὰ περιπατῇ καὶ
εἰς αὐτὴν τὴν σκοτίαν. Ἐὰν κατὰ δυστυλίαν κρατῇ εἰς τὰς χειρας καὶ βι-
κτηρίαν, συντρέβει ὅτι τὸν ἀπαντήσῃ, νομίζων ὅτι εἶναι περικυκλωμένος
ἀπὸ παντὸς εἴδους καὶ πάσης μορφῆς δαίμονας, χωρὶς καὶ νὰ ὑποπεύ-
εται, ὅτι ἀρρώσκει ἡ κεφαλὴ του, καὶ οἱ δαίμονες δὲν εἶναι περίγεραι,
ἀλλὰ κατοικοῦν εἰς αὐτὴν του τὴν ψυχὴν. ΚΟΡΑΗΣ.